

Народна приказка

Живѣли едно време двама братя — Гудо и Агудо. Гудо билъ хитѣрь и паметенъ, а пѣкъ Агудо — шурѣ. Когато се поминалъ баща имъ, Гудо казалъ на Агудо:

— Братко, тате ни остави три крави, осемъ бивола и единъ слѣпъ волъ. Хайде да ги раздѣлимъ!

— Какъ ще ги дѣлимъ? — попиталъ Агудо.

— Какъ ли, — отвърналъ Гудо, — сега имаме единъ старъ оборъ, ще направиме още единъ новъ до стария и ще оставиме вратитѣ отворени. Колкото добичета влѣзатъ въ новия, ще бждатъ за мене, а колкото влѣзатъ въ стария — за тебе.

Агудо помислилъ, че братъ му го лъже и поклатилъ глава.

— Не ща тѣй.

— Ами какъ?

— Ония, които влѣзатъ въ стария — ще сж за тебе, а ония, които влѣзатъ въ новия — ще сж за мене.

— Съгласенъ съмъ, — рекълъ Гудо.

Запретнали се, направили новъ оборъ до стария. Оставили вечеръта вратитѣ и на двата обора отворени и пустнали добитѣка. Всичкитѣ добичета влѣзли въ стария оборъ, дето си били научени да влизатъ, само слѣпиятъ волъ сбъркалъ и влѣзълъ въ новия. Нѣмало що, на другия день Агудо шуриятъ повелъ слѣпия волъ — ще го продава на пазара и съ паритѣ ще ходи на Божи гробъ. Вървѣлъ, що вървѣлъ, качилъ се на едно високо дърво да види нѣма ли наблизу село и съзрѣлъ нѣкъде надолу свѣтлинка.

— Трѣбва да е ханъ, — рекълъ си шуриятъ, вързалъ подъ дървото слѣпия волъ и му поржчалъ:

— Хайде, дърво, да ми вардишъ вола тази нощъ, пѣкъ азъ ще ида да пренощувамъ въ хана.

Повѣлъ вѣтѣрь, дървото за-